

helt Maade bekendtgjorde, at de havde gjort det. Nej, jeg anbefaler, at vi komme dette Patentvæsen paa Fremgangsmaader til Livs, og at vi saa det ud af Verden, fordi vi i Virkeligheden ikke kunne være tjente med det. I øvrigt har det grumme lidt at sige. Det er ikke Tilfældet, hvad den meget ærede Ordfører sagde, at der i meget stærkt og rigeligt Maal blive givet Patent paa Fremgangsmaader her i Landet. Der bliver givet ca. 50 Patenter af den Art om Aaret, og der er, saa vidt jeg ved, i de sidste Aar ikke givet saa mange deraf som i tidligere Aar, medens der paa den anden Side gives 4 a 500 Patenter paa Genstande. For at blive paa fast Vej, saa lad os sige: Giv Patent paa Opfindelser af Genstande, noget, man kan se og vide, hvad er, hvorimod man, naar man giver Patent paa Fremgangsmaader, aldeles ikke ved, hvad der kan gives Patent paa i Fremtiden. Der kan faas Patent paa hele Kogebøger, paa alle de forskellige Maader at anrette Maden paa. Det kommer alt sammen an paa den Patentkommission, som Ministeriet nedsetter, og saa paa den til enhver Tid værende Indenrigsminister. Patent paa Genstande kan man forstaa, men Patent paa en Fremgangsmaade er i Virkeligheden en Uting, efter at man har set, at der kan komme noget saadant ud deraf som dette, at der er givet Eneret til at lave Brød, hvori der kommer en vis Slags Gær. Jeg kan ikke tro, at det vilde umuliggøre Loven, at der ikke kan gives Patent paa Fremgangsmaader, thi dertil knytter der sig ikke store Interesser her i Landet; det er kun ganske enkelte Interesser, der ville berøres deraf. Disse 50 Patenter paa Fremgangsmaader, som ere det højeste Tal, der har været givet i de senere Aar, spille ikke nogen væsentlig Rolle, og naar vi tilbyde Opfindere den store Fordel, som her bydes dem, saa er det ikke for meget, at det til Gengæld indrømmes os, at der ikke kan gives Patent paa Fremgangsmaader. Nu staa de paagældende til Dels affkaarne fra Patentbeskyttelse i Udlandet, men hvis dette Forslag vedtages med Mindretallets Underændringsforslag, saa ville danske Opfindere kunne beskyttes i Udlandet, og til Gengæld derved kunne vi forlange den lille Indrømmelse, at blive fri for noget saa meningsløst som Patent paa Fremgangsmaader, noget, hvorom vi ikke kunne vide, hvad det vil udvilde sig til. Følge Lovforslagets Ordlyd og hele Mening kunde det maasse udvilde sig til, at der blev givet Patent paa alle Opskrifter i en Kogebog fra Ende til anden, for saa vidt de ikke ere aftrykte efter andre Kogebøger.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg tror, at det vil være rettest at sige et Par Ord om det Punkt, som det ærede Medlem nu berørte. Naar der gives Patent paa en Fremgangsmaade, skal det ligesom, naar der gives Patent paa en Opfindelse, være noget nyt, der er Tale om. De nærmere Bestemmelser herom findes jo i Loven. Det er selvfølgelig ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det kommer an paa Patentkommissionen, hvad den vil gøre; nej, det kommer an paa, hvad der kommer til at staa i Loven. Det er Loven, der skal anvendes, og jeg er vedblivende af den Mening, at det vilde blive en højst mærk værdig Lovgivning i dette Land, om vi vilde indføre en Indskrænkning, som ikke blot ikke findes i vore Nabolande, men vist i det hele ikke findes noget Sted. Saa siger det ærede Medlem, at det er paa Grund af den uhyre Fordel, man her byder Opfindere, at man kan gøre denne Indskrænkning; men Danmark er jo ikke noget stort Land, og denne uhyre Fordel maa Opfinderen betale med høje Priser, større Pris end i noget andet Land. Naar det ærede Medlem holder paa disse andetsteds ukendte høje Priser, saa bør han ikke være saa kneben paa dette Punkt. Hvad hans Fremstilling af et enkelt Patent angaar, kan det ikke forlanges, at jeg skal huske Enkelthederne med Hensyn til det ene og det andet Patent. Jeg skal dog straks sige, at det ærede Medlem kan ikke have Ret. Der har ikke været Tale om, at den paagældende har faaet Patent paa at lave vedkommende Genstand, men paa Fremstillingsmaaden deraf. Det ærede Medlem talte om Forbud mod Benyttelsen af vedkommende Produkt, rensdyrket Gær, men det er paa Fremgangsmaaden, der er givet Patent, og det er i Vighed med, hvad der altid sker og bør ske. Er det en Opfindelse af nogen Betydning, og kan den anvendes fra mange Sider, bør han ganske sikkert beskyttes. Det forekommer mig, at det gaar det ærede Medlem, som det gaar Mindretallet, at man behandler denne Ejendomsret paa en helt anden Maade end den ideelle Ejendomsret. Tror Mindretallets ærede Ordfører, at en Digter eller Forfatter ikke maa afgive noget til Melleghandleren, til den, der som Forlægger eller Boghandler eksploiterer hans Bog, saa tager han fejl. Det er en Gang saa Verdens Lod, at man kan ikke komme saa let til at bringe sine Tanker ud i Verden, der skal en vis Melleghandel til, og den koster Benge for alle. Baade Digteren, Forfatteren og Kunstneren maa bøde til sin Melleghandler lige som alle andre, der have